

Luonnos 16.11.2020

Valtioneuvoston asetus metsityksen määräaikaisesta tukemisesta

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti säädetään metsityksen määräaikaisesta tukemisesta annetun lain (/2020) nojalla:

1 §

Maatila- tai metsätalouden harjoittaminen

Yhteisön katsotaan harjoittavan pääasiallisesti maatila- tai metsätaloutta, kun liikevaihdosta ja tasearvosta yli puolet on muodostunut maatila- tai metsätaloudesta tuen hakemista välittömästi edeltävällä päättyneellä tilikaudella.

Maatila- tai metsätalouden harjoittamisen katsotaan muodostavan pääosan säätiön toiminnasta, kun säätiön liikevaihdosta ja tasearvosta yli puolet muodostuu maatila- tai metsätaloudesta tuen hakemista välittömästi edeltävällä päättyneellä tilikaudella.

Tuloverolain (1535/1992) 4 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun verotusyhtymän katsotaan harjoittavan pääasiallisesti maatila- tai metsätaloutta, kun sille on viimeksi toimitetussa verotuksessa vahvistettu maatalouden tai metsätalouden puhdas tulo ja kun maatila- tai metsätalouden voidaan verovelvollisen ilmoittamista varten pitämien muistiinpanojen perusteella arvioida muodostaneen pääosan verotusyhtymän toiminnasta.

Tässä pykälässä maatilataloudella tarkoitetaan maa- ja metsätalouden harjoittamista.

2 §

Luontaisesti ja vesitaloudeltaan metsänkasvatukseen sopivat alueet

Kun metsityksen toteuttamiseen valitaan puulaji tai -lajeja, on otettava huomioon luontainen levinneisyysalue, jolloin kasvupaikan lämpösumman voidaan katsoa olevan riittävä. Erityisesti jalojen lehtipuiden ja ter-
vapäin osalta kasvatuskelpoisuutta ja käytettävän metsänviljelyaineiston alkuperän soveltuvuutta arvioitaessa on otettava huomioon luontainen levinneisyysalue.

Alue katsotaan vesitaloudeltaan metsitykseen sopivaksi, kun korkea vedenpinta tai vesistötulvat eivät haittaa merkittävästi puuston kasvua. Turvetuotannosta poistettu alue tai sen osa ei ole vesitaloudeltaan metsänkasvatukseen sopiva, jos metsitettäväksi haetulta alueelta ei voida johtaa pois puuston kasvua haittaavaa vettä olemassa olevaa tai sitä täydentävää ojastoa käyttäen.

3 §

Alueelliset seikat metsitystuen myöntämisen edellytysten arvioinnissa

Metsitystuen myöntämisen edellytysten arvioinnissa on käytettävissä olevien eri kartoitus-, selvitys- ja paik-
katietaoaineistojen avulla selvitettävä, sisältyykö metsityshakemuksen kohteena olevaan alueeseen tai sen osaan arvokas maisema-alue tai kulttuuriympäristö, arvokas perinnebiotooppi tai muu vastaava tärkeä monimuotoi-
suuskohde taikka luonnonsuojelulain (1096/1996) 29 §:ssä tarkoitettujen suojeltujen luontotyyppien mahdol-
linen esiintymä. Lisäksi on selvitettävä, liittyykö metsityshakemuksen kohteena olevaan alueeseen tai sen
osaan jokin muu alueellinen maisema-, kulttuuri- tai luontoarvoihin liittyvä kartoitus tai selvitys, jolla voi olla
merkitystä metsitystuen myöntämisen edellytysten arvioinnissa.

Metsitystuen myöntämisen edellytysten arvioinnissa on entisten turvetuotantoalueiden vesistöjärjestelyjen
osalta otettava huomioon luonnonsuojelulain 64 a §:ssä säädetty Natura 2000 -alueen luonnonarvojen heiken-
tämiskielto ja metsitystuen hakemuksen kohteena olevan alueen läheisyydessä mahdollisesti olemassa olevat
soidensuojelualueet.

Avoimen maaseutumaiseman säilyttämistä koskevan edellytyksen arvioinnissa on alueellisesti otettava huo-
mioon valtioneuvoston 5 päivänä tammikuuta 1995 tekemä periaatepäätös valtakunnallisesti arvokkaista mai-
sema-alueista ja maisemanhoidon kehittämisestä. Metsitystuen myöntämisen edellytysten arvioinnissa on otet-
tava lisäksi huomioon paikallisesti arvokkaat maisema-alueet sekä muut kohteet ja alueet, joita koskee maa-
kunta-, yleis- tai asemakaavaan merkitty suojelumääräys tai muu alueen käyttöön liittyvä kaavaan sisältyvä
merkintä taikka kaavamääräys.

4 §

Käytettävät puulajit

Metsityksessä hyväksytään käytettäväksi metsälain (1093/1996) 8 a §:ssä säädetty puulajit. Metsityksessä käytettävä puulaji tai puulajit on valittava siten, että ne soveltuvat parhaiten kasvupaikalle ottaen huomioon viljavuuden ja maalajin sekä kosteus- ja lämpöolot. Puulajien valinnassa on mahdollisuuksien mukaan otettava huomioon erilaisista ympäristötekijöistä kuten tuulesta, hallasta, eläimistä ja hyönteisistä mahdollisesti aiheutuvat tuhoriskit metsitettävällä alueella.

Metsityksessä voidaan käyttää samalla kohteella useita puulajeja kasvupaikan soveltuvuuden mukaan.

5 §

Puulajin soveltuvuus tietyille kasvupaikoille

Kuusta voidaan käyttää viljelykäytöstä poistetuilla alueilla. Kuusta ei saa käyttää pääpuulajina entisillä turvetuotantoalueilla.

Mäntyä voidaan käyttää viljavuudeltaan heikoimmilla viljelykäytöstä poistetuilla alueilla sekä entisillä turvetuotantoalueilla. Hieskoivua voidaan käyttää turvepohjaisilla viljelykäytöstä poistetuilla alueilla sekä entisillä turvetuotantoalueilla. Rauduskoivua voidaan käyttää ohutturpeisilla entisillä turvetuotantoalueilla. Rauduskoivua ei saa käyttää savimaalla.

Siperianlehtikuusta, hybridihaapaa, tervaleppää ja 7 §:ssä tarkoitettuja jaloja lehtipuita voidaan käyttää kivennäismaapohjaisilla viljelykäytöstä poistetuilla alueilla. Tervaleppää voidaan lisäksi käyttää turvepohjaisilla viljelykäytöstä poistetuilla alueilla.

Ohutturpeisilla turvepohjaisilla alueilla tarkoitetaan aluetta, jossa turpeenalainen kivennäismaa on korkeintaan 30 senttimetrin syvyydessä.

6 §

Metsänviljelyaineiston alkuperä

Metsityksessä on käytettävä alkuperältään kasvupaikalle soveltuvia siemeniä ja taimia, joista on oltava käytettävissä alkuperätiedot. Puulajien kasvatuskelpoisuudesta ja alkuperän soveltuvuudesta metsitettävän alueen olosuhteisiin on tarvittaessa esitettävä selvitys alkuperätietojen lisäksi. Kylvöön on käytettävä siemenviljelysiementä aina, jos se on mahdollista ja istutettavina taimina kasvupaikalle sopivaa taimityyppiä. Jos metsitettävän alueen pintakasvillisuus on rehevää, on käytettävä kookkaita taimia. Metsänviljelyaineiston luokkiin alustavasti testattu ja testattu kuuluvan metsänviljelyaineiston osalta käytetään Ruokaviraston hyväksymiä käyttöalueita. Luokkiin siemenlähde tunnettu ja valikoitu kuuluvan metsänviljelyaineiston osalta käytetään metsätaloudessa vakiintuneen käytännön mukaisia siirtosuosituksia.

Metsitykseen liittyvät metsänviljelyaineiston tiedot siementen ja taimien laadusta ja alkuperästä on säilytettävä metsityksen määräaikaisesta tukemisesta annetun lain (/2020) 23 §:n mukaisesti.

7 §

Taimi- ja siemenmäärät

Istutettavilla aloilla istutustiheyden on oltava vähintään 1000 tainta hehtaaria kohden.

Puuntaimien kasvatustiheyden on oltava hehtaaria kohden eri puulajeilla vähintään alla olevan taulukon mukainen:

Puulaji	Taimimäärä (kpl) per hehtaari
Mänty	2000
Kuusi	1800
Rauduskoivu	1600
Hieskoivu	2000
Siperianlehtikuusi	1300
Hybridihaapa	1300
Tervaleppä	1600
Jalot lehtipuut kuten tammi	1600

Jos metsitettävälle alueelle tehdään sekapuuston muodostamiseksi useamman puulajin viljely, 2 momentin mukainen kasvatustiheyden vähimmäistaimimäärä hehtaaria kohden määräytyy tällöin pääpuulajin mukaan.

Siperianlehtikuusen, hybridihaavan, tervalepän ja jalojen lehtipuiden metsänviljelyaineistona voidaan käyttää vain taimia.

Jos metsitettävällä alalla on istutettavien puulajien luontaista taimiainesta, se voidaan laskea mukaan kasvatustiheyteen kuitenkin niin, että luontaisen taimiaineksen lisäksi on aina istutettava vähintään 1 momentin mukainen määrä 4 §:ssä tarkoitettujen puulajien taimia.

Männyn- tai kuusensiementä konelevityksellä kylvetäessä on siemeniä käytettävä vähintään 300 grammaa hehtaaria kohden. Käsikylvössä koivunsiemeniä on käytettävä vähintään 150–300 grammaa hehtaaria kohden. Koivunsiemenet on levitettävä keveytensä vuoksi sidosaineessa kuten kosteassa sahanpurussa tai vastaavassa.

8 §

Ennen metsityksen toteuttamista tehtävät toimenpiteet

Metsitettävän alueen pintakasvillisuuden poistamisessa on käytettävä alueelle soveltuvaa menetelmää.

Maanpinta on tarvittaessa muokattava ennen metsänviljelyä kasvupaikan, vesitalouden ja metsänviljelymenetelmän perusteella laikuttamalla, mätästämällä tai äestämällä taikka näiden yhdistelmällä.

Tarvittaessa on tehtävä lannoitus ennen metsänviljelyn toteuttamista. Viljelykäytöstä poistetuilla turvepohjaisilla alueilla on varmistettava erityisesti kaliumin, fosforin ja boorin ravinnetasapaino ja kivennäismaa-alueilla boorin ravinnetasapaino.

Metsitystä edeltävien vesitalouden järjestelyiden on perustuttava olemassa olevien ojien kunnostukseen ja siihen liittyviin vesitalouden järjestelyihin. Järjestelyn tarve ja tehtävät toimenpiteet on tarvittaessa selvitettävä suunnitelman ja kartan tai muun vastaavan aineiston perusteella. Metsitettävää aluetta ei saa uudisojittaa.

9 §

Taimikon jälkihoito

Taimikon kasvun varmistamiseksi pintakasvillisuutta on tarvittaessa poistettava metsitetyltä alueelta mekaanisesti tai kemiallisesti.

Tarvittaessa on tehtävä lannoitus ravinne-epätasapainon korjaamiseksi. Ravinne-epätasapaino voidaan todeta neulasanalyysin perusteella tai silmämääräisesti taimista.

Taimikon kasvua on seurattava ja tarvittaessa on tehtävä täydennysistutus tai -kylvö. Taimikon täydennysistutuksen tai -kylvön tarvetta arvioitaessa otetaan huomioon selkeät vähintään 0,1 hehtaarin suuruiset heikosti uudistuneet alueet. Täydennysistutus tai -kylvö on tehtävä, jos taimikossa on noin 20 prosenttia vähemmän taimia kuin taimikon 6 §:ssä tarkoitettu kasvatustiheys. Tarvittava täydennysistutus on toteutettava viipymättä taimille sopivana istutusaikana sen jälkeen, kun täydennystarve on todettu. Täydennysistutus on tehtävä kookailla taimilla taimikon kasvun varmistamiseksi.

Taimikon jälkihoitona on tehtävä tarvittaessa taimikon varhaisperkaus.

10 §

Kustannuskorvauksen ja hoitopalkkion määrä

Metsitystuen kustannuskorvaus on metsitettyä hehtaaria kohden:

- 1) 2000 euroa turvepohjaisilla alueilla;
- 2) 1500 euroa kivennäismailla;
- 3) 1500 euroa entisillä turvetuotantoalueilla, kun metsitys toteutetaan istuttamalla;
- 4) 1000 euroa entisillä turvetuotantoalueilla, kun metsitys toteutetaan kylvämällä;
- 5) 1800 euroa, kun metsityksessä käytetään kivennäismailla jaloa lehtipuuta tai tervaleppää joko pääpuulajina taikka täydentävänä puulajina vähintään 25 prosenttia laskettuna pääpuulajin 7 §:n 2 momentin tarkoittamasta vähimmäiskasvatustiheydestä.

Metsitystuen hoitopalkkio on metsitettyä hehtaaria kohden 900 euroa.

Metsitystuki maksetaan vallitsevan maalajin mukaan. Vallitsevalla maalajilla tarkoitetaan sitä, että yli 50 prosentin osuus metsitystukihakemuksen kohteena olevan alueen maalajista on joko kivennäismaata tai turvepohjaista maata. Tässä asetuksessa kivennäismaalla tarkoitetaan muuta kuin turvemaata.

11 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2021 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2023.

Maa- ja metsätalousministeri

Jari Leppä

Metsäneuvos

Marja Kokkonen